

Mot.
1989/90
A212-217

Motion till riksdagen

1989/90:A212

av Kurt Ove Johansson och Lars-Erik Lövdén
(båda s)

Fackets roll vid arbetsmarknadspolitiska åtgärder

Arbetsmarknadspolitiken präglas i dag alltmer av en strävan att nedbringa arbetslöshetstiderna för de arbetsökande. Denna inriktning är lika viktig i perioder när efterfrågan på arbetskraft är hög. Få situationer kan vara så förödande för en människa som arbetslöshet och då särskilt om arbetslösheten blir långvarig.

Arbetslöshet behöver emellertid nödvändigtvis inte alltid vara detsamma som att man helt saknar arbete. En allt större del av de arbetslösa utgörs av deltidsmarkerade. Detta är särskilt påtagligt inom servicenäringarna, där också andelen arbetslösa i A-kassorna överstiger genomsnittet för samtliga arbetslösa. I handeln kan tjäna som ett exempel på en bransch i denna situation.

Serviceverksamhet bedrivs ofta i små företag. Strävanden att genom arbetsmarknadspolitiska åtgärder ge arbetslösa arbete kan ibland medföra att anställda, som i ett tidigare skede fått neddragen arbetstid, vid en utökning av arbetstiden i företaget ej får sin borttagna tid åter, utan denna tid går i stället åt för att skapa ett sysselsättningstillfälle i form av arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Följden blir att samhället får betala dels arbetslöshetsunderstöd till den anställde med reducerad tid, dels en stor del av lönen för det arbete som den temporärt anställde utför på de timmar den deltidsmarkerade önskat mistat. Den här beskrivna situationen har sin grund i en intressekonflikt mellan två grupper arbetslösa som går att lösa.

För att de arbetsmarknadspolitiska stöden skall bli så effektiva som möjligt måste naturligtvis dessa kunna sättas in mycket snabbt. Men ur effektivitetssynpunkt är det minst lika viktigt att stöden sätts in på rätt sätt. För att tillgodose kravet på effektivitet i de arbetsmarknadspolitiska stöden är det därför viktigt att utnyttja den erfarenhet och kunskap som finns hos de fackliga organisationerna. Enligt vår mening bör därför yttrande från berörda fackliga organisationer fordras för att en ansökan om beredskapsarbete, rekryteringsstöd skall behandlas. Detta bör kunna administreras så att inte snabbheten i insatserna för ett eventuellt arbetsmarknadsstöd går förlorad.

Arbetsgivarens informationsplikt enligt medbestämmandelagen löser inte de problem som berörs i denna motion. Informationen utgör inte så sällan ett problem på små arbetsplatser. På arbetsplatser där avtal saknas, och de är tyvärr ganska många, föreligger inte någon informationsplikt.

Att förankra de arbetsmarknadspolitiska stöden hos de fackliga organisationerna är, som vi ser det, en naturlig åtgärd för att öka effektiviteten i insatserna. Ett system med yttrande från facket för att en ansökan om beredskapsarbete, rekryteringsstöd etc. skall behandlas har funnits tidigare. Det fungerade väl. Vi finner därför ett återinförande av ett sådant system som synnerligen välbetänt.

Mot. 1989/90
A212

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om fackets roll vid beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

Stockholm den 19 januari 1990

Kurt Ove Johansson (s)

Lars-Erik Lövdén (s)